

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šet. dr. Ivše Lebovića 42

Poslovni broj: P-80/2023-78

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Bjelovaru, po sutkinji Sanjani Zorinc, kao sucu pojedincu, na prijedlog višeg sudskog savjetnika Vjekoslava Kovačevića, u pravnoj stvari tužitelja TRGOAUTO d.o.o., OIB 16130811487, Zagreb, Zagrebačka avenija 92, koga zastupa punomoćnik Željko Lacković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Lacković & Rukavina d.o.o. Zagreb, Trnjanska cesta 37/2, protiv prvotuženika EUROHERC osiguranje d.d., OIB 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, koga zastupa punomoćnica Katarina Ileković, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o. Zagreb, Pisarnica Varaždin, Zagrebačka 63, i drugotuženika Lovačka udruga "JELEN" Đurđevac, OIB 23177289921, Đurđevac, Vinogradska 86, koga zastupa punomoćnik Massimo Činić, odvjetnik u Zagrebu, Mihanovićeve 14, radi 2.788,00 EUR, nakon javne i glavne rasprave zaključene 7. srpnja 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika drugotuženika, 17. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se prvotuženiku EUROHERC osiguranju d.d., OIB: 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282 i drugotuženiku Lovačkoj udruzi "JELEN" Đurđevac, OIB 23177289921, Đurđevac, Vinogradska 86, solidarno isplatiti tužitelju TRGOAUTO d.o.o., OIB: 16130811487, Zagreb, Zagrebačka avenija 92 iznos od 2.788,00 EUR (dvijetisućesedamstoosamdesetosameura) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. veljače 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. pa do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a

za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se prvotuženiku EUROHERC osiguranju d.d. Zagreb i drugotuženiku Lovačkoj udruzi "JELEN" Đurđevac solidarno naknaditi tužitelju TRGOAUTO d.o.o. Zagreb parnični trošak u iznosu od 5.251,51 EUR (pettisućadvjestopedesetjedaneuro ipedesetjedaneurocent) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. rujna 2026. pa do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja TRGOAUTO d.o.o. Zagreb da mu prvotuženik EUROHERC osiguranje d.d. Zagreb i drugotuženik Lovačka udruga "JELEN" Đurđevac solidarno naknade parnični trošak u iznosu od 500,00 EUR (petstoeura) s pripadajućim zateznim kamatama.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev prvotuženika EUROHERC osiguranja d.d. Zagreb da mu tužitelj TRGOAUTO d.o.o. Zagreb naknadi parnični trošak u iznosu od 2.250,00 EUR (dvijetisućdvjestopedeseteura) s pripadajućim zateznim kamatama.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev drugotuženika Lovačke udruge "JELEN" Đurđevac da mu tužitelj TRGOAUTO d.o.o. Zagreb naknadi parnični trošak u iznosu od 2.750,00 EUR (dvijetisućsedamstopedeseteura).

Obrazloženje

1. Tužitelj TRGOAUTO d.o.o. Zagreb, Zagrebačka avenija 92 podnio je 23. svibnja 2023. tužbu protiv prvotuženika EUROHERC OSIGURANJA d.d. i drugotuženika Lovačke udruge "JELEN" Đurđevac, radi isplate 2.788,00 EUR na ime naknade štete na vozilu u kojoj navodi da je 20. prosinca 2021. oko 6,20 sati, na otvorenom dijelu lokalne ceste L26108, na 1800 metara prije ulaska u grad Đurđevac, iz pravca mjesta Ferdinandovac, gdje se kolnik ceste pruža izlaskom iz zavoja ulijevo u ravni cestovni potez (smjerom kretanja istok–zapad) došlo do naleta osobnog automobila marke Citroen Berlingo, reg. oznake ZG 4636-IF na jelensku divljač. Nadalje, tužitelj navodi da je osobnim vozilom u njegovom vlasništvu upravljao Marijan Radman krećući se iz pravca mjesta Ferdinandovac u pravcu mjesta Đurđevac (smjerom istok – zapad), te da je na gore naznačenom mjestu, vozaču s lijeve strane iz bagremove šume istrčala jelenska divljač, kojom prilikom je došlo do udara prednjeg dijela osobnog automobila u jelensku divljač, a koja se nakon udara udaljila s mjesta događaja. Također, tužitelj navodi da je na mjesto događaja zvana policija koja je i izuzela tragove dlake s vozila tužitelja, te da je o događaju obaviješten i lovnik drugotuženika Danijel Petrović. Tužitelj ističe da se

vozač oštećenog vozila kritične zgrade vozilom kretao desnom stranom kolnika i dozvoljenom brzinom kretanja, a nalet na divljač je bio neizbježan, tako da ne postoji krivnja na strani vozača za nastanak predmetne prometne nezgode. Tužitelj naglašava da na navedenoj dionici postoji prometni znak „Divljač na cesti“, te je ograničena brzina kretanja vozila na 90 km/h, kao i to da drugotuženik Lovačko društvo "JELEN" Đurđevac gospodari lovištem koje se proteže s lijeve strane navedene prometnice iz kojeg je istrčala divljač na predmetno mjesto naleta, te je stoga isti odgovoran tužitelju za nastalu štetu uslijed naleta na divljač s njegovog lovnog područja, sve po principu krivnje sukladno članku 50. stavku 1. Zakona o cestama (NN 84/11) i općim odredbama ZOO-a o naknadi štete. Osim navedenog, tužitelj naglašava da je prvotuženik osiguratelj drugotuženika na temelju police osiguranja od odgovornosti za štetu nanesenu od divljači broj 804271894. Tužitelj ukazuje da je 17. veljače 2022. prijavio štetu prvotuženiku (kao osiguratelju drugotuženika) te je dopisom od 10. lipnja 2022. njegov zahtjev otklonjen kao neosnovan i da je na tu odluku uložio 17. studenog 2022. prigovor, no prvotuženik je dopisom od 30. studenog 2022. ostao kod svoje odluke. U odnosu na štetu nastalu na osobnom vozilu tužitelj navodi da je na vozilu nastala totalna šteta i popravak vozila nije bio isplativ tako da je izvršena odjava vozila. Kako je tržišna cijena predmetnog vozila u vrijeme prometne nezgode iznosila oko 35.000,00 kn, te je tužitelj spašene ostatke prema interesu tržišta mogao prodati za najviše 13.500,00 kn, a pri tome uzimajući u obzir vrijednost vozila na dan štete i visinu spašenih ostataka, tužitelj smatra da je realna šteta na vozilu-iznos osigurnine iznosi oko 21.006,19 kn odnosno 2.788,00 EUR-a. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud naloži prvotuženiku i drugotuženiku da mu solidarno isplate naknadu štete s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka, kao i da mu solidarno naknade parnične troškove s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

2. U svom odgovoru na tužbu od 15. rujna 2023. prvotuženik Euroherc osiguranje d.d. navodi da u cijelosti osporava činjenične navode tužbe po pitanju dinamike nastanka iste, kao i navode da je na cestu iznenada istrčala divlja životinja. Naime, prvotuženik naglašava da iz dostavljene potvrde policija uopće nije utvrdila dinamiku štetnog događaja niti je životinja pronađena na licu mjesta tako da je sporno kako je uopće došlo do štetnog događaja. Isto tako, prvotuženik osporava odgovornost i pasivnu legitimaciju. Također, prvotuženik naglašava da nije dokazano da bi se radilo o naletu na divljač iz lovišta osiguranika tuženika s obzirom na to da divljač nije pronađena na mjestu štetnog događaja niti je iz potvrde policije utvrdivo da je do štete došlo unutar lovišta i kojeg, odnosno radi li se o uopće o lovoovlašteniku koji je obuhvaćen policom osiguranja. Prvotuženik osporava svoju obavezu iz razloga što šteta na vozilu tužitelja nije nastala zbog provođenje lova. Naime, sukladno odredbi članka 80. stavka 6. točke 2. Zako o lovstvu („Narodne novine“ broj 98/18, 32/19 i 32/20) za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je

šteta nastala zbog provođenja lova. Prvotuženik smatra da odredba članka 80. Zakona o lovstvu predstavlja specijalni propis koji se primjenjuje u konkretnom slučaju s obzirom na činjenične navode tužbe prema kojima postoji odgovornost lovoovlaštenika i da se zakoni primjenjuju u svojoj ukupnosti, a *lex specialis* se primjenjuje isključivo samo kada njegove odredbe izrijekom isključuju odredbe općeg zakona. Budući da je novi Zakon o lovstvu na snazi od 17. studenoga 2018. koji je bio na snazi u vrijeme predmetne nezgode 20. prosinca 2021., izrijekom sadrži i takvu odredbu (članak 76. stavak 2.), prvotuženik smatra da se isti primjenjuje u konkretnom slučaju, a ne opći propis. Nadalje, prvotuženik smatra da je nesporno da se u vrijeme nezgode nije provodio lov, pa nema zakonskih pretpostavki za odgovornost tuženika kao osiguratelja lovoovlaštenika. Stoga, prvotuženik zaključuje da u situaciji kad je Zakonom o lovstvu određeno da odgovornost za štetu na vozilu do koje je došlo zbog naleta divljači snosi prvenstveno vozač, dok je odgovornost lovoovlaštenika uvjetovana provođenjem lova, a koji se u konkretnom slučaju nije provodio, to ne postoji odgovornost tuženika za naknadu štete. Također, prvotuženik smatra da kako ceste nisu dijelovi lovišta i osiguranik tuženika istim ne gospodari, pa nema odgovornosti lovačkog društva za štetu nastalu na javnoj cesti. Stoga prvotuženik ističe kako se na predmetni događaj ima primijeniti Zakon o cestama („Narodne novine“ broj 84/11., 22/13., 54/13., 148/13. i 92/14 – u nastavku teksta Zakon o cestama) koji u članku 50. stavku 1. navodi da za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara se po osnovi krivnje. Prvotuženik ne osporava visinu štete i da je na vozilu nastala totalna šteta. Dakle, popravak vozila nije ekonomski rentabilan, ali osporava se zatraženi tijekom zateznih kamata, jer je tuženik u obvezi isplatiti štetu tek donošenjem prvostupanjske presude, budući prije toga nije bila utvrđena njegova obveza, niti je bila poznata visina iznosa kojeg je potrebno platiti, a koji je utvrđen tek donošenjem prvostupanjske presude, pa radi toga niti zatezne kamate nisu mogle početi teći prije nego što je takva njegova obveza utvrđena donošenjem prvostupanjske presude. Naime, zatezne kamate sukladno odredbi članka 1089. stavka 2. ZOO-a ne mogu teći prije donošenja sudske odluke kojom je odlučeno o visini potraživanja. Slijedom navedenog, prvotuženik predlaže da sud tužitelja odbije s tužbenim zahtjevom i da mu nadoknadi troškove ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja presude pa do isplate.

3. U svom odgovoru na tužbu od 28. rujna 2023. drugotuženik Lovačka udruga "Jelen" Đurđevac osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, i to kako glede osnovanosti, tako i glede visine postavljenog tužbenog zahtjeva. Prije svega, drugotuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije budući da bilo kakva ozlijeđena/uginula divljač koja bi se mogla dovesti u vezu s predmetnim štetnim događajem u lovištu drugotuženika nije pronađena, kako niti po djelatnicima MUP-a koji su obavili očevid, tako niti po članovima drugotuženika koji su pregledali uže i šire područje na kojem se predmetni štetni događaj dogodio. Uz to, drugotuženik osporava da bi divljač (ako je o divljači uopće riječ) potekla iz lovišta drugotuženika, tim više što je dionica ceste na kojoj se predmetni štetni događaj dogodio granica lovišta dvaju različitih lovoovlaštenika. Nadalje, drugotuženik ukazuje da je u

konkretnom slučaju pitanje odgovornosti za štetu na vozilu koja je nastala uslijed naleta na divljač, uređena odredbom članka 80. stavak 6. Zakona o lovstvu (NN: 99/18, 32/19 i 32/20) te da na dan nastanka predmetnog štetnog događaja u lovištu drugotuženika nisu provedene bilo kakve lovne aktivnosti pa posljedično ni u kojem slučaju nema ni odgovornosti drugotuženika za nastalu štetu. Nastavno, drugotuženik napominje kako Zakon o lovstvu *lex specialis* te njegove odredbe kao takve derogiraju primjenu odredaba Zakona o obveznim odnosima kao općeg propisa. Nadalje, drugotuženik dodatno ističe i kako je divljač dobro od interesa za RH (ustavna kategorija), a ne opasna stvar, te je pod njezinom osobitom zaštitom (članak 4. Zakona o lovstvu). Divljač nije i ne može biti opasna stvar, a kada bi i bila, a nije, u konkretnom bi se slučaju radilo o srazu dvaju opasnih stvari, tj. o konkurenciji dvaju objektivnih odgovornosti njihovih imatelja te se iste rješavaju primjenom pravila o subjektivnoj odgovornosti – po principu krivnje. Na temelju navedenog, drugotuženik smatra da ako tužitelj ne može dokazati da se predmetna šteta dogodila namjerno ili nepažnjom tuženika, tada se odgovornost za štetu ne može prepisati tuženiku već ista šteta pogađa tužitelja kao vlasnika, sukladno načelu *casum sentit dominus*. Uz to, drugotuženik napominje kako tužitelj uopće nije označio u čemu bi se sastojao eventualni propust drugotuženika, te ističe da je provodio/provodi sve propisane mjere za sprječavanje nastanka šteta od divljači pa tako uz cestu nema bilo kakvih pojilišta, hranilišta, broj divljači je u skladu s lovnogospodarskom osnovom i dr. Isto tako, drugotuženik osporava visinu postavljenog tužbenog zahtjeva budući da za utvrđivanje visine navodne štete nisu dostavljeni adekvatni dokazi. S obzirom na sve izneseno, drugotuženik predlaže tužitelja odbiti s tužbom i tužbenim zahtjevom u cijelosti, te istoga obvezati na naknadu parničnog troška tuženiku.

4. U podnesku od 19. listopada 2023. tužitelj navodi da u cijelosti osporava navode prvotuženika i drugotuženika iz odgovora na tužbu. Naime, tužitelj ukazuje da tuženici pogrešno smatraju da bi sukladno članku 80. stavku 6. Zakona o lovstvu (NN99/18, 32/19), drugotuženik bio odgovoran za štetu samo u slučaju da je šteta nastala zbog provođenja lova, jer je Ustavni sud RH u svojoj odluci broj U-I/4249/2018 od 18. lipnja 2019. ocijenio zakonitost navedene odredbe s Ustavom i zakonom, te je zauzeo stajalište da u slučaju ukoliko nije proveden lov i ako je vozač postupio po propisima koji uređuju područje sigurnosti prometa na cestama, a do štete ipak dođe, da se tada imaju primijeniti odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, odnosno ZOO-a, a na što ukazuje i odredba članka 76. stavka 2. Zakona o lovstvu. Stoga tužitelj smatra da su u konkretnom slučaju mjerodavne odredbe članka 1045. stavka 3. ZOO-a koji propisuje objektivnu odgovornost vlasnika ili korisnika stvari (odgovornost bez obzira na krivnju) za štetu od stvari od kojih potječe povećana opasnost od štete za okolinu, pa je drugotuženik, a time i prvotuženik kao njegov osiguratelj, sukladno općoj odredbi članka 1045. stavka 3., 1063. i 1064. ZOO-a odgovoran za štetu koju trećima prouzroči divljač njegova lovnog područja. Tužitelj ukazuje da je takav stav zauzela i sudska praksa Visokog trgovačkog suda RH prema kojoj divljač predstavlja opasnu stvar, te da lovoovlaštenik ili lovozakupnik lovišta iz koje je istrčala divljač (osoba koja gospodari lovištem), u situacijama ako se nije provodio lov, odgovara trećima za štetu po načelu

kauzaliteta, bez obzira na krivnju, sukladno gore spomenutim odredbama ZOO-a. Kako drugotuženik gospodari lovištem iz kojeg je tužitelju istrčala jelenska divljač, tužitelj smatra da je isti odgovoran za nastalu štetu sukladno naznačenim odredbama Zakona o obveznim odnosima, a solidarna odgovornost prvotuženika proizlazi iz činjenice da je isti osiguratelj drugotuženika po polici osiguranja od odgovornosti za štete nastale trećima. Tužitelj ističe da protiv vozača vozila tužitelja Marijana Radmana uslijed ove prometne nezgode nije pokrenut prekršajni postupak, a da se navedeni vozač kretao kritične zgrade dozvoljenom brzinom kretanja, te mu je s lijeve strane iz šume istrčala divljač, uslijed čega je nalet na divljač bio neizbježan. Vezano za prigovor prvotuženika u odnosu na zatraženi tijekom zakonskih zateznih kamata na visinu štete, tužitelj ističe da je tijekom zakonskih zateznih kamata zatražen u tužbi osnovan, budući da se tužitelj sa zahtjevom za naknadom štete obratio prvotuženiku u mirnom postupku kako je specificirano i opisano u tužbi, a tuženik u zakonskom roku od 60 dana od primitka zahtjeva nije izvršio isplatu štete, tako da se potražuje zakonska zatezna kamata na štetu na vozilu od dana zaprimanja odštetnog zahtjeva do isplate, sve sukladno članku 1103. ZOO-a i članku 12. stavku 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, a navedena odredba važeća je kako za neimovinsku, tako i za imovinsku štetu, jer je prvotuženik u zakašnjenju s ispunjenjem svoje obveze.

5. Radi utvrđenja spornih činjenica u dokaznom postupku sud je izvršio uvid u potvrdu PP Đurđevac (list 8-9 spisa), zapisnik o alkotestiranju (list 10 spisa), fotoelaborat (list 11-21 spisa), prometna dozvola (list 23-24 spisa), dopis Koprivničko-križevačke županije od 6. ožujka 2023. (list 25 spisa), karta lovišta (list 26 spisa), dopis prvotuženika od 10. lipnja 2022. (list 27 spisa), dopis tužitelja od 17. studenog 2022. (list 28 spisa), dopis prvotuženika (list 29 spisa), uvjeti za osiguranje izvanugovorne odgovornosti (list 48-56 spisa), presuda ŽS Osijek, broj: GŽ-486/2016-3 od 24. ožujka 2016. (list 61-63 spisa), Odluka VTS RH Zagreb, broj PŽ-146/2023-3 od 26. svibnja 2023. (list 67-74 spisa), Odluka Ustavnog suda RH Zagreb, broj: U-I/4249/2018 od 18. lipnja 2019. (list 75-80 spisa), Odluka VTS RH Zagreb, broj: PŽ-5681/2021-3 od 1. rujna 2022. (list 81-85 spisa), preslika spisa PP Đurđevac (list 93-110 spisa), zapisnik o vještačenju Centra za vještačenja Ivan Vučetić od 21. veljače 2024. (list 120-121 spisa), nalaz i mišljenje Veterinarskog fakulteta od 16. studenog 2023. (list 130-139 spisa), iskaz svjedoka Marijana Radmana na ročištu 8. svibnja 2024. (list 155 spisa), iskaz svjedoka Danijela Petrovića na ročištu 8. svibnja 2024. (list 156 spisa), iskaz z.z. tužitelja Ivice Plemenčića na ročištu 8. svibnja 2024. (list 157 spisa), presuda VTS RH Zagreb, broj PŽ-1812/2024-2 od 19. kolovoza 2024. (list 164-170 spisa), iskaz stalnog sudskog vještaka Nataše Ortynski na ročištu 10. rujna 2024. (list 172 spisa), iskaz z.z. drugotuženika Ivana Cvekana na ročištu 10. rujna 2024. (list 174 spisa), odluka VTS RH Zagreb broj PŽ-3182/2020-3 od 2. studenog 2022. (list 177-182 spisa), odluka VTS RH Zagreb, broj: PŽ-4392/2022-3 od 18. listopada 2023. (list 183-185 spisa), odluka VTS RH Zagreb, broj PŽ-5325/2022-4 od 22. studenog 2023. (list 186-191 spisa), odluka VTS RH Zagreb, broj: PŽ-5681/2021-3 od 1. rujna 2022. (list 192-196 spisa), nalaz i mišljenje Veterinarskog fakulteta od 25. studenog 2024. (list 205-214 spisa), dopis Croatia osiguranja d.d. od 3. travnja

2025. s kopijom odštetnog zahtjeva (list 230-238 spisa), nalaz i mišljenje vještaka Davora Ferenca od 3. studenog 2025. (list 241-253 spisa), podaci s web portala Ministarstva financija (list 266-267 spisa), presuda Vrhovnog suda RH Zagreb, broj: Rev-512/2023-3 od 28. kolovoza 2024. (list 284-287 spisa), presuda Vrhovnog suda RH Zagreb, broj: Rev-666/2024-2 od 15. srpnja 2025. (list 288-292 spisa), iskaz vještaka Davora Ferenca na ročištu 13. svibnja 2026. (list 295-296 spisa), presuda VTS RH broj: PŽ-4810/2024-2 od 4. ožujka 2025. (list 306-311 spisa), presuda VTS RH broj: PŽ-3870/2022-2 od 6. studenog 2023. (list 316-321 spisa), presuda VTS RH broj: PŽ-2086/2022-6 od 19. studenog 2024. (list 322-327 spisa), presuda VTS RH broj: PŽ-3861/2024-2 od 19. studenog 2024. (list 328-333 spisa), presuda VTS RH broj: PŽ-1812/2024-2 od 19. kolovoza 2024. (list 334-340 spisa) i u dopis Upravnog odjela za poljoprivredu i dr. Koprivnica od 25. svibnja 2026. s kartom lovišta (list 341-342 spisa).

6. Sud nije provodio gospodarsko vještačenje te dodatno prometno-tehničko vještačenje jer smatra da je činjenično stanje u tom dijelu u dovoljnoj mjeri utvrđeno s time da sud smatra da dodatno prometno-tehničko vještačenje nije potrebno provoditi jer je prometni vještak Davor Ferenc stručno i objektivno odgovorio na sva pitanja koja su prvotuženik i drugotuženik imali tijekom postupka. Također, sud nije provodio niti dokaz saslušanjem svjedoka Hrvoja Paraga jer navedeni svjedok nije imao neposrednih saznanja o predmetnoj prometnoj nezgodi iz razloga što je u tom dijelu činjenično stanje bilo dovoljno utvrđeno saslušanjem svjedoka Marijana Radmana i Danijela Petrovića te zakonskih zastupnika stranaka.

7. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.; dalje ZPP-a) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

8. Među strankama nije sporno da se je 20. prosinca 2021. oko 6:20 sati dogodila prometna nezgoda na otvorenom dijelu lokalne ceste L-26108 (prije ulaska u Grad Đurđevac iz pravca mjesta Ferdinandovac) u kojoj je sudjelovao Marijan Radman kao vozač motornog vozila marke Citroen Berlingo, reg. oznake ZG4636-IF u vlasništvu tužitelja te da na navedenoj dionici postoji prometni znak "Divljač na cesti" kao i da je ograničena brzina kretanja vozila na toj dionici 90 km/h. Također, među strankama nije sporno da je prvotuženik osiguratelj drugotuženika na temelju police osiguranja od odgovornosti za štetu nanesenu od divljači broj 804271894.

9. Među strankama je sporna odgovornost za nastanak štetnog događaja, odnosno je li do štete došlo uslijed naleta divljači, zatim dinamika nastanka štetnog događaja i visina postavljenog tužbenog zahtjeva. Također je sporno je li se predmetna prometna nezgoda dogodila na području lovišta drugotuženika. Isto tako među strankama je sporan tijek zateznih kamata te je li se tužitelj već naplatio po istoj šteti od drugog osiguravatelja – Croatia osiguranja.

10. Sukladno članku 7. točki 11., 10. i 17. Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj: 99/18., 32/19. i 32/20.; dalje: ZL) lovoovlaštenik ili ovlaštenik prava lova je pravna ili fizička osoba koja je stekla pravo lova na temelju ZL-a, a lovište je određena površina zemljišta koja je zaokružena prirodna cjelina u kojoj postoje ekološki i drugi uvjeti za uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači i njezinih dijelova, pri čemu pojam otvoreno lovište znači lovište u kojem je omogućena nesmetana dnevna i sezonska migracija divljači.

11. Prema članku 17. stavku 1. i 2. ZL-a zajednička lovišta ustanovljuju se na površinama na kojima nisu ustanovljena državna i privatna lovišta ako površina nije manja od 1000 ha neprekinutog zemljišta, dok se ceste, željezničke pruge i za njih vezani objekti, vodotoci, kanali i slično ne smatraju prekidom zemljišta u smislu ustanovljenja iz stavka 1. ovoga članka.

12. Prema članku 80. stavku 6. ZL-a za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi ili lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

13. Člankom 76. stavak 2. ZL-a propisano je da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako Zakon o lovstvu ne propisuje drugačije.

14. Prema članku 1063. i 1064. Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18. i 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. dalje: ZOO) šteta nastala u vezi s opasnom stvari smatra se da potječe od te stvari, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete, a za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik.

15. Člankom 1067. ZOO-a propisano je da se vlasnik opasne stvari oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, te ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći ni otkloniti. Vlasnik se može osloboditi odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

16. Prema odredbi članka 1107. stavak 1. ZOO-a za štetu koju je više osoba prouzročilo zajedno svi sudionici odgovaraju solidarno. Odredbom stavka 3. istog članka propisano je da solidarno odgovaraju za prouzročenu štetu i osobe koje su je uzrokovale radeći nezavisno jedna od druge, ako se ne mogu utvrditi njihovi udjeli u nastaloj šteti, dok stavak 4. tog članka propisuje da kad je nedvojbeno da je štetu prouzročila neka od dviju ili više određenih osoba koje su na neki način međusobno

povezane, a ne može se utvrditi koja je od njih štetu prouzročila, te osobe odgovaraju solidarno.

17. Prvenstveno u odnosu na prigovor prvotuženika Euroherc osiguranja d.d. da se tužitelj već naplatio po istoj šteti od drugog osiguravatelja – Croatia osiguranja d.d., sud napominje da je na prijedlog prvotuženika zatražio očitovanje Croatia osiguranja d.d. Zagreb je li isplaćena šteta po istom štetnom događaju kako bi se izbjegla dvostruka naplata štete, a na što je Croatia osiguranje d.d. dopisom od 3. travnja 2025. odgovorila da u predmetnoj šteti nije vršena nikakva isplata odštete. Kako prvotuženik nakon toga nije predlagao druge dokaze niti dostavio bilo kakvu dokumentaciju iz koje bi bilo vidljivo da se tužitelj naplatio po šteti proizišloj iz predmetnog štetnog događaja naleta divljači na motorno vozilo to sud smatra navedeni prigovor prvotuženika neosnovan.

18. U svom iskazu svjedok Marijan Radman, ranije zaposlenik društva tužitelja, navodi da je u prosincu 2021. išao rano ujutro pred svitanje na posao kod tužitelja iz smjera Ferdinandovca prema Đurđevcu. Tom prilikom upravljao je vozilom u vlasništvu tužitelja te je bilo hladno. Misli da je tom prilikom cesta bila suha i da nije bilo padalina, ali zbog proteka vremena ne može to sa sigurnošću tvrditi, osim činjenice da se sjeća da je te noći bila izrazita mjesečina. Navodi da se kretao brzinom ispod ograničene brzine odnosno brzinom manjom od 50 km/h te da mu je kod Separacije (jezera) iz šume iskočilo na cestu nešto veliko, pretpostavlja jelen, s njegove lijeve strane i zatim ga je životinja preskočila, a on ju je zbog nemogućnosti izbjegavanja udario s prednjim desnim krajem vozila. Svjedok navodi da je cesta na mjestu udara blago zavojita i da se tada pored ceste nalazio cca 2 metra zeleni pojas i odmah šuma, te da mu navedeni jelen nije izletio ispred auta već je skočio s boka s lijeve strane tako da je prilikom vožnje vidio samo njegove noge u skoku i kada ga je udario u prednju desnu stranu vozila. Nakon što ga je udario, svjedok navodi da se divljač nastavila kretati i otrčala dalje na drugu stranu u šumu. Potom je svjedok stao s vozilom i pozvao policiju, koja je napravila uviđaj i uzela uzorke/dlaku divljači. Navodi da se zbog proteka vremena ne sjeća je li prije mjesta prometne nezgode bio postavljen znak opasnosti od naleta na divljač. Na posebno pitanje svjedok navodi da koliko se sjeća nakon prometne nezgode i tijekom uviđaja nije pronađena sporna divljač, odnosno divljač na koju je naletio te da nakon prometne nesreće, a prije dolaska policije nije mijenjao položaj vozila nakon naleta divljači. Svjedok ističe da s obzirom na opisani način naleta divljači nije stigao kočiti niti reagirati, a sjeća se da je nakon naleta divljači prednji dio vozila bio znatno oštećen (hauba je bila sva zgužvana i misli da je kiler procurio). Svjedok navodi da protiv njega zbog predmetne prometne nezgode policija nije pokrenula nikakav prekršajni niti kazneni postupak, te dok je on bio prisutan na mjestu nesreće nije vidio da je došao lovnik, a na njegov poziv kasnije je došao zakonski zastupnik tužitelja Ivica Plemenčić.

19. U svome iskazu zakonski zastupnik tužitelja Ivica Plemenčić navodi da u odnosu na samu prometnu nezgodu nema neposrednih saznanja, ali ga je odmah

nakon prometne nezgode, oko 6.10 ujutro, nazvao njegov zaposlenik Marijan Radman i obavijestio da je sa službenim vozilom naletio na jelensku divljač. Ističe da je u roku od 10 do 15 minuta došao na mjesto događaja te da je vozač bio prisutan, a da je policija došla tek nakon nekih sat vremena s time da na mjestu nesreće nije vidio lovnik, te je moguće da je on došao kasnije. Nadalje navodi da na mjestu nezgode nije vidio nikakvu jelensku divljač, ali taj kraj odnosno lovište poznato je po jelenskoj divljači te se u tom području učestalo događaju naleti jelenske divljači na vozila. Prilikom dolaska na mjesto nezgode svjedok je vidio da je auto bio jako razbijen odnosno auto nije bio u voznom stanju te je više bila oštećena desna strana nego lijeva (hauba udubljena, oštećen far, hladnjak-kiler, branik, prednja maska itd...). Također, svjedok navodi da je svugdje po auto bila vidljiva životinjska dlaka koju je policija izuzela na očevidu. Pretpostavlja da se u konkretnom slučaju radilo o jelenskoj divljači zbog načina na koji se dogodila sporna nezgoda, jer jelen skače i obično iskoči ispred ili na vozilo, a zbog veličine i težine nastaju velika oštećenja na vozilu. Na posebno pitanje navodi da su oštećeno vozilo prodali za cca 1.500,00 eura, jer nisu imali vremena čekati naknadu štete od osiguranja. Navodi da se njegova tvrtka bavi djelatnošću prodaje vozila i zna da je prije oštećenja sporno vozilo (marke Citroen Berlingo) vrijedilo između 6 i 7 tisuća eura.

20. U svom iskazu svjedok Danijel Petrović, lovnik drugotuženika, u odnosu na sporni događaj navodi da je oko 8 sati ujutro bio obaviješten od strane policijskih službenika o prometnoj nezgodi te su mu rekli da se nalet na divljač dogodio od mjesta Stiska (kraj Separacije) prema Ferdinandovcu. Ističe da je došao na mjesto prometne nezgode 10-tak minuta nakon poziva, a da tamo nije bilo nikoga, niti auta ni policije ni divljači. Ističe da je krenuo tražiti divljač, ali kako nije bio siguran gdje se točno dogodila nezgoda nazvao je policiju da pošalju patrolu da mu pokažu točno mjesto nezgode, ali isti zbog zauzetosti nisu bili u mogućnosti doći, te su mu opisali točno mjesto nezgode. Nakon toga svjedok je obavijestio kolegu iz Hrvatskih šuma koji gospodare lovištem koje se gledano iz smjera Đurđevca prema Ferdinandovcu nalazi s lijeve strane, te su zajedno pokušali pronaći divljač. Nadalje, svjedok navodi da je tražio na području lovišta drugotuženika, a kolega na području lovišta Hrvatskih šuma, ali divljač nisu pronašli. Koliko je svjedoku poznato nitko nije ni poslije pronašao niti javio da je pronašao uginulu divljač. Ističe da tadašnji predsjednik tuženika Marijan Đukić nije bio prisutan niti sudjelovao u potrazi za divljači te da on ima informacije da u njihovom lovištu zna biti jelenske divljači koja povremeno dolazi. Na posebno pitanje svjedok navodi da se sporni događaj dogodio u ponedjeljak ujutro tako da toga dana nisu provedene lovne aktivnosti, a to je siguran jer da su se provodile lovne aktivnosti on bi bio u tom lovu, jer je to njegova dužnost kao lovnik. Na posebno pitanje je li dionica ceste na kojoj se dogodila nesreća dio lovišta svjedok navodi da nije, jer 100 m od ceste ne smiju se imati nikakve lovne aktivnosti, niti postavljati čeku i slično. Na posebno pitanje svjedok navodi da u blizini ceste nemaju hranilišta, već da ista imaju dalje u šumi nekih 500 do 600 m od ceste te da u blizini osim njihovog lovišta koje se nalazi s desne strane ceste (koja je granica) kada se gleda iz smjera Đurđevca prema Ferdinandovcu, nalazi se s lijeve strane lovište Hrvatskih šuma, a da se gledano iz smjera Ferdinandovca prema Đurđevcu lovište

drugotuženika nalazi s lijeve strane ceste. Na kraju iskaza napominje da koliko je njemu poznato vezano za poslovanje drugotuženika nije bilo nikakvih inspekcijskih nadzora niti su utvrđene ikakve nepravilnosti u poslovanju i/ili vođenju udruge.

21. U svom iskazu zakonski zastupnik Ivan Cvekan predsjednik drugotuženika, u odnosu na sporni događaj navodi da tada nije bio predsjednik drugotuženika, već član izvršnog odbora. Ističe da nije bio prisutan na mjestu predmetne prometne nezgode, već da je to bio lovnik Danijel Petrović u ime drugotuženika. U odnosu na pitanje punomoćnika drugotuženika, navodi da vezano za ovu prometnu nezgodu nije pronađena nikakva uginula ili ozlijeđena divljač, te da ima saznanja da takva divljač nije nađena u susjednom lovištu kojem gospodare Hrvatske šume. U odnosu na 20. prosinca 2021. navodi da u lovištu drugotuženika nije bilo nikakve lovne aktivnosti. Također navodi da uz ceste koje se nalaze unutar lovišta nema lovno gospodarskih objekata (hranilišta, visoke čeke i sl.) koji bi privlačile divljač te da je tijekom 2021. godine bilo inspekcijskih nadzora nadležnog ministarstva kod drugotuženika, ali isti nisu utvrdili nikakve nepravilnosti. Na pitanje punomoćnika tužitelja navodi da gledajući iz pravca Ferdinandovca prema Đurđevca da se lovište drugotuženika nalazi s lijeve strane ceste, a s desne strane ceste se nalazi lovište kojim gospodare Hrvatske šume.

22. Kako bi se utvrdilo je li šteta na predmetnom vozilu nastala zbog naleta divljači ili neke druge životinje, sud je za utvrđenje navedene sporne činjenice izveo pravovremeno predložene dokaze biološkim vještačenjem koje je povjereno Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić", Službi bioloških i kontaktnih vještačenja, Zagreb, Ilica 335 radi utvrđenja da li su izuzete dlake od domaće životinje ili divlje i koje vrste životinje te nakon prigovora drugotuženika zbog ne provođenja certificirane metode proveo i vještačenje utvrđivanjem porijekla dlake DNK metodom koje je povjereno ovlaštenom sudskom vještaku za sudsku veterinu prof.dr.sc. Krešimiru Severinu iz Zagreba, Lanište 22, zaposleniku Sveučilišta u Zagrebu, Veterinarski fakultet, Zavod za sudsko i upravno veterinarstvo, Zagreb, Heinzelova 55.

23. U svom nalazu i mišljenju Centar za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić", Zagreb od 21. veljače 2024. navodi da je mikroskopskim pregledom dlaka iz omota "94" utvrđeno da se u konkretnom slučaju radi o dlakama koje po svojim morfološkim karakteristikama odgovaraju dlakama životinja iz porodice cervidae - jeleni s time da je sud nakon prigovora drugotuženika proveo dodatno vještačenje odnosno DNA analizu izdvojene dlake s mjesta prometne nezgode i to po Veterinarskom fakultetu, Zavodu za sudsko i upravno veterinarstvo, Zagreb koje je u svom nalazu i mišljenju od 25. studenog 2024. utvrdilo da je neupitno da su dostavljeni uzorci biološkog porijekla te da se radi o dlakama koje svojim morfološkim karakteristikama odgovaraju dlaci vrsta porodice Cervidae, te da je nakon provedene molekularne analize izoliranog DNA iz dlake (/24-027573/113/1-uzorak 54S2024) za vrstu specifičnih polimorfizama na genima citokrom b (CYT b) i

citokrom c oksidaza (COI) utvrđena je vrlo velika istovjetnost s nukleotidnim vrste jelen obični (*Cervus elaphus* L.) čime je identificirana vrsta divljači.

24. Sud je prihvatio u cijelosti nalaz i mišljenje Veterinarskog fakulteta Zagreb, Zavoda za sudsko i upravno veterinarstvo od 25. studenog 2024. na koje stranke nisu imale posebne prigovore te je nakon provođenja DNA-a analize nedvojbeno utvrdio da je u konkretnom slučaju došlo do naleta divljači na vozilo tužitelja i to običnog jelena (*Cervus elaphus* L.).

25. Slijedom navedenog sud prihvaća iskaz svjedoka Marijana Radmana kao vjerodostojan jer je kao jedini sudionik prometne nezgode iskazivao detaljno, životno i uvjerljivo o relevantnim činjenicama o kojima ima neposredna saznanja, a koja su skladu s izvedenim dokazima tijekom postupka, a posebice s nalazom i mišljenjem Veterinarskog fakulteta u Zagrebu, kao i iskaz zakonskog zastupnika tužitelja Ivice Plemenčića koji potvrđuje navode svjedoka Marijana Radmana dok sud ne prihvaća dio iskaza svjedoka lovniaka Danijela Petrovića i zakonskog zastupnika drugotuženika Ivana Cvekana koji su u suprotnosti s iskazom svjedokom Marijana Radmana jer isti nemaju neposrednih spoznaja o pravnom relevantnim činjenicama u ovom postupku.

26. Vezano za spornu činjenicu mjesta prometne nesreće odnosno je li došlo do naleta jelenske divljači iz lovišta drugotuženika ili nekog drugog lovišta sud je ponajprije iz nalaza i mišljenja vještaka Davora Ferenca, čije će zaključke detaljno sud iznijeti u nastavku obrazloženja, ali i iz iskaza svjedoka vozača Marijana Radmana te na temelju očitovanja Koprivničko-križevačke županije, Upravnog odjela za poljoprivredu, zaštitu okoliša i zaštitu prirode od 25. svibnja 2026 (list 341 spisa) i karte lovište te rezultata očevida policijskih službenika i oštećenja na vozilu zaključio da se lovište drugotuženika nalazi s lijeve strane ceste gdje se dogodila predmetna prometna nesreća tako da se smatra da je sukladno članku 7. točki 10., članku 11. i članku 17. ZL-a gore navedeni jelen koji je naletio na vozilo tužitelja živio u lovištu drugotuženika te da drugotuženik kao lovoovlaštenik i kao vlasnik opasne stvari - jelena odgovara za štetu nastalu na vozilu tužitelja sukladno odredbi članka 1064. ZOO-a. Naime, iz navedenih zakonskih odredbi ZL-a sud utvrđuje da prilikom određivanja granica lovišta nije bitno pitanje u čijem se vlasništvu nalazi zemljište ili cesta koja ulazi u površinu lovišta, jer odgovornost drugotuženika kao lovoovlaštenika ne prestaje na granici javne ceste koja prolazi kroz njegovo lovište zato što je on lovoovlaštenik lovišta na kojemu je divljač, kao opasna stvar, živjela i na čijem se području nesreća dogodila.

27. Nadalje, sud ukazuje da odgovornost osoba koje gospodare lovištem, a time i pasivnu legitimaciju drugotuženika i prvotuženika kao njegovog osiguravatelja u ovom postupku, utvrđuje se također prema propisima Zakona o lovstvu, a u slučaju kad nije bilo nepravilnog postupanja vozača i kada šteta nije nastala zbog provođenja lova, na rješenje upućuje odredba članka 76. stavka. 2. ZL-a odnosno primjena odredaba Zakona o obveznim odnosima prema kojoj se divljač odnosno konkretno

jelen na javnoj cesti smatra se opasnom stvari, a za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik sukladno odredbi članka 1064. ZOO-a.

28. S obzirom na to da iz iskaza lovника drugotuženika i zakonskog zastupnika drugotuženika nedvojbeno utvrđeno da 20. prosinca 2021. u trenutku predmetne prometne nesreće nije bilo organiziranog lova od strane drugotuženika, da bi se drugotuženik kao lovoovlaštenik mogao osloboditi od obveze naknade štete nastale naletom vozila na jelensku divljač kada se nije provodio lov, on je morao u smislu članka 1067. ZOO-a tijekom postupka dokazati da šteta na vozilu potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti odnosno, dokazati da je šteta nastala radnjom oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći niti otkloniti.

29. Kako bi se utvrdilo je li šteta na predmetnom vozilu nastala radnjom vozača Marijana Radmana ili neke treće osobe sud je za utvrđenje spornih činjenica vezanih za eventualno nepravilno postupanje vozača odnosno na okolnost dinamike nastanka prometne nesreće, ali i sporne visine štete na vozilu tužitelja proveo prometno-tehničko vještačenje po ovlaštenom vještaku prometne struke Davoru Ferecu iz Koprivnice.

30. U svom nalazu i mišljenju od 3. studenog 2025. ovlašteni sudski vještak prometne struke Davor Ferenc, dipl. ing. navodi da je do naleta teretnog vozila tužitelja marke CITROEN registarske oznake ZG 4636 – IF na jelensku divljač došlo 20. prosinca 2021. na lokalnoj cesti br. 26108 između Ferdinandovca i Đurđevca, u noćnim uvjetima vožnje bez javne rasvjete, po suhom vremenu, u području ograničenja brzine kretanja na 90 km/h. Vještak navodi da je do štetnog događaja došlo u području važenja odredbi znaka opasnosti A 33 " Divljač na cesti " s dopunskom pločom " E02 – 2,7 km " za smjer kretanja teretnog vozila tužitelja, a navedeno teretno vozilo kretalo se Lokalnom cestom smjerom istok – zapad dok se jelenska divljač kretala smjerom jug – sjever, s lijeva na desno za smjer kretanja teretnog vozila tužitelja. Vještak pojašnjava da je do naleta došlo prednjim, više desnim dijelom teretnog vozila u desnu stranu tijela jelenske divljači koja je obzirom na raspored i izgled oštećenja na teretnom vozilu bila u skokovitom kretanju preko kolnika s time da nakon događaja, jelenska divljač nije nađena u blizini mjesta događaja. Vještak ukazuje da je po dužini kolnika gledano, do naleta je došlo na oko 800 m iza postavljenog prometnog znaka " Divljač na cesti" ili na oko 1.800 m ispred ulaska u Grad Đurđevac, prema Potvrdi Policijske postaje Đurđevac, a po širini kolnika gledano, u trenutku naleta teretno vozilo tužitelja moglo se kretati sredinom sebi desne prometne trake, na što ukazuje položaj traga broj 10 u dokumentaciji očevida koji predstavlja trag otpale plastike sa teretnog vozila tužitelja. Nadalje, vještak navodi da je u trenutku naleta i neposredno prije naleta teretno vozilo se moglo kretati brzinom reda veličine 50 – 60 km/h dok se jelenska divljač u skokovitom kretanju mogla kretati brzinom od najmanje 25 km/h te je divljač od ulaska u kolnik s lijeve strane do mjesta sudara divljač prešla put oko 6,4 m u

vremenu oko 0,9 sekundi kada se teretno vozilo tužitelja nalazilo na oko 13,8 m ispred mjesta naleta, a na tom putu tehnički je moguće kočenjem zaustaviti teretno vozilo za sve brzine kretanja do 30 km/h. Vještak zaključuje da je od izlaska iz šume s lijeve strane ceste do mjesta naleta jelenska divljač prešla put oko 8,4 m za vrijeme od oko 1,2 sekunde dok je teretno vozilo u tom vremenu prešlo put oko 18,4 m te je na tom putu tehnički moguće kočenjem zaustaviti teretno vozilo za sve brzine kretanja do 37 km/h. Za konkretnu brzinu kretanja teretnog vozila tužitelja u vrijeme nesreće od oko 50 – 60 km/h, zaustavni put kočenjem iznosi 31,8 m. U trenutku da se teretno vozilo tužitelja nalazilo na daljini zaustavnog puta ispred mjesta naleta, jelenska divljač se nalazila na oko 14,4 m ispred mjesta naleta, na putanji svog kretanja. Stoga vještak ukazuje da u noćnim uvjetima vožnje, bez javne rasvjete, bez padalina i bez u susret dolazećih vozila primjereno bi bilo voziti s upaljenim dugim svjetlima na vozilu, međutim i s upaljenim dugim svjetlima na teretnom vozilu vozač teretnog vozila tužitelja nije imao tehničku mogućnost kočenjem izbjeći nalet na divljač jer ona u momentu kada se vozilo nalazilo na daljini zaustavnog puta nalazila oko 8 m izvan kolnika, vrlo vjerojatno u šumi sa lijeve strane ceste za smjer kretanja teretnog vozila, kada je vozač objektivno nije mogao uočiti. Također, vještak ukazuje da na mjestu nesreće nisu nađeni tragovi koji bi ukazivali da je vozač teretnog vozila tužitelja ovu nesreću pokušao izbjeći kočenjem ili skretanjem. U odnosu na visinu štete nastala na teretnom vozilu tužitelja, vještak navodi da je u konkretnom slučaju ona po svom karakteru je potpuna ili totalna, a tržišna vrijednost vozila na dan štetnog događaja, a prema današnjim cijenama bi iznosila 4.394,89 EUR. Kako vrijednost spašenih dijelova na bazi 35 % tržišne vrijednosti bi iznosila 1.538,21 EUR, visina štete na vozilu tužitelja sa uračunatim PDV-om iznosila je 2.856,68 EUR odnosno 2.285,34 EUR bez uračunatog PDV-a,

31. Na ročištu održanom 13. svibnja 2026. vještak je u cijelosti ostao pri svom pisanom nalazu i mišljenju od 3. studenog 2025. U odnosu na pitanje drugotuženika kako je moguće da su oštećenja nastala na desnoj strani automobila gledajući u smjeru kretanja vozila, ako je divljač „potekla“ s lijeve strane, te je li divljač mogla doći na kolnik s desne strane vještak navodi da izgled oštećenja na prednjoj plohi teretnog vozila tužitelja ukazuje na pomak oštećenja od središnjeg dijela prednje plohe prema desnoj strani vozila i izostanak oštećenja i tragova na desnoj bočnoj strani tužitelja ukazuje da se radilo o tzv. izlaznom čelnom naletu vozila na divljač koja se u trenutku naleta kretala s lijeva u desno u odnosu na smjer kretanja vozila. Ukoliko bi divljač se kretala s desna u lijevo preko kolnika u odnosu na kretanje vozila tada bi se radilo o tzv. ulaznom čelnom naletu i pomak oštećenja na prednjoj plohi vozila bio bi od desna u lijevo, a na desnoj bočnoj strani vozila ostali bi tragovi i oštećenja od kontakta s tijelom divljači iz razloga tendencije kretanja divljači prema području kretanja vozila. Vještak sa sigurnošću ukazuje da se u konkretnom slučaju divljač kretala s lijeva na desno preko kolnika u odnosu na kretanje teretnog vozila tužitelja. Naglašava da je eventualno došlo do naleta divljači s desne strane ceste da bi mogućnost izbjegavanja naleta od strane vozača vozila bila manja jer bi divljač kolnikom prešla manji put i bila bi vidljiva vremenski kraće vrijeme u odnosu na kretanje divljači s lijeve strane preko čitave širine kolnika. Na posebno pitanje

punomoćnika drugotuženika vještak pojašnjava da bi u slučaju ulaska divljači s desne strane oštećenja na vozilu imala drugačiji raspored oštećenja na prednjoj plohi teretnog vozila i nužno bi ostali tragovi i oštećenja na desnoj bočnoj strani vozila, a što se u konkretnom slučaju nije dogodilo. Na posebno pitanje punomoćnika drugotuženika da li postoji mogućnost da je prije naleta divljač stajala na kolniku, vještak navodi da bi to značilo da su noge divljači bile upete u kolnik, a što bi onda prouzročilo i oštećenja na prednjem braniku kao i prednjoj registarskoj pločici koja bi nastala od nogu divljači, a što se u konkretnom slučaju nije dogodilo jer je divljač naskočila na prednji dio teretnog vozila, a izostanak lomova nogu ukazuje da je divljač bila pokretna, te je vjerojatno radi toga bila u mogućnosti napustiti mjesto nesreće. Na posebno pitanje punomoćnika drugotuženika je li s prometno-tehničkog gledišta moguće da se vozač kretao brzinom višom od one iskazane (60 km/h), a obzirom na oštećenja na vozilu te koje bi eventualne implikacije navedeno imalo na dinamiku nastanka predmetnog štetnog događaja, te je li vozač kočio prije naleta na divljač, vještak navodi da je brzina kretanja vozila procijenjena na red veličine 50-60 km/h i to na temelju nastanka oštećenja na teretnom vozilu i činjenice da divljač nije uginula na mjestu nesreće, a brzina je procijenjena iz razloga što nije bilo elemenata za njezin izračun jer je teretno vozilo tužitelja nakon nesreće bilo pomicano, a divljač nije nađena na mjestu nesreće. Vještak ukazuje da ukoliko bi naletna brzina bila veća, tada bi oštećenja na teretnom vozilu bila izraženija i za očekivati je da bi divljač od posljedica naleta uginula na mjestu nesreće. Nadalje, vještak ukazuje da prema dokumentaciji očevida na mjestu nesreće nisu nađeni tragovi koji bi ukazivali da je vozač teretnog vozila poduzimao snažno kočenje u bilo kojoj fazi ove prometne nesreće, a što se tiče mogućnosti izbjegavanja naleta vještak navodi da je to detaljno obradio u točki 5. pisanog nalaza i mišljenja gdje su izračunate brzine pri kojima bi bilo moguće kočenjem izbjeći nalet na divljač ukoliko bi se kočilo kada divljač ulazi u kolnika s lijeve strane i u slučaju da se poduzima kočenje kada divljač izlazi iz šume koja se nalazila na dva metra ulijevo od kolnika s lijeve strane. Na posebno pitanje punomoćnika drugotuženika je li vozač imao mogućnost kočiti u konkretnom slučaju, vještak navodi da u konkretnom slučaju vozač bi imao vremena reagirati kočenjem ukoliko bi uočio divljač kada ona izlazi iz šume s lijeve strane jer je vremenski divljač prešla put do mjesta naleta u vremenu od 1,2 sekunde dok bi za reagiranjem vozača i vozila kočenjem bila potrebna 1 sekunda s time da vještak navodi da ne zna je li u konkretnom slučaju bilo kočenja ili ne jer nema tragova koji bi ukazivali na to. Na posebno pitanje punomoćnika drugotuženika je li moguće da je brzina kretanja vozila prije naleta bila veća od naletne brzine vještak navodi da na to pitanje ne može odgovoriti jer bi za smanjenje brzine od hipotetski veće od naletne brzine trebalo poduzimati kočenjem, a za koje nema nikakav trag na mjestu nesreće. Na posebno pitanje punomoćnika drugotuženika pri kojoj brzini bi divljač uginula vještak navodi da u konkretnom slučaju to ne može odgovoriti jer nije samo naletna brzina nešto što određuje da li će nešto uginuti ili neće već i naletni položaj.

32. Utvrđenja iz nalaza i mišljenja vještaka sud je u cijelosti prihvatio s obzirom na to da je vještak objektivno, stručno i nepristrano dao odgovore na sve sporne činjenice koje se tiču dinamike predmetne prometne nesreće i visine nastale štete, a

odgovori vještaka na prigovore drugotuženika jasno ukazuju da je procjena izvršena na temelju objektivnih tehničkih pokazatelja i dokumentacije iz spisa.

33. Budući da je vještak u nalazu i mišljenju na temelju raspoloživih podataka i iskaza vozača Marijana Radmana koji je sud u cijelosti prihvatio, jasno utvrdio da u okolnosti nastanka predmetne nesreće nije bilo mogućnosti da vozač krećući se brzinom od 50 do 60 km/h pravovremeno reagira na jelensku divljač koja je iskočila iz šume odnosno iz lovišta drugotuženika niti je bilo za očekivati da vozač zbog noćnih uvjeta vožnje i postavljenog znaka opasnosti „Divljač na cesti“ značajno uspori brzinu kretanja za 59 % ili 67 % od dopuštenog ograničenja brzine od 90 km odnosno na 37 km/h ili 30 km/h, sud smatra da u postupanju vozača teretnog vozila tužitelja nije bilo nepravilnog postupanja.

34. Kako sud tijekom postupka nije utvrdio niti jedan eksculpacijski razlog za oslobođenje od odgovornosti za štetu tuženika predviđen odredbom članka 1067. ZOO-a, drugotuženik u konkretnom slučaju kao lovoovlaštenik sukladno članku 1064. ZOO-a odgovora za štetu koju počinio jelenska divljač koji potiče iz njegovog lovišta na javnoj cesti, a samim time sukladno članku 1107. ZOO-a za štetu solidarno odgovara i prvotuženik kao osiguravajuće društvo koje osigurava lovište drugotuženika od šteta nanesenih od jelenske divljači na temelju police osiguranja od odgovornosti za štetu nanesenu od divljači broj 804271894.

35. Budući da je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka kojim je utvrđeno da je visina nastale štete na teretnom vozilu tužitelja u spornom događaju iznosi 2.856,68 EUR odnosno veća je od iznosa koji je tužitelj potražuje, to tužitelj na temelju odredbe članka 1063., 1064. i 1107. ZOO-a osnovano od prvotuženika i drugotuženika na ime naknade štete potražuje manji ukupni iznos od 2.788,00 EUR.

36. Kako prvotuženik i drugotuženik nisu novčanu obvezu ispunili po dospijeću, na temelju odredbe članka 12. stavka 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj: 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.) i odredbe članka 29. stavka 1. i 2. ZOO-a, dužni su solidarno platiti tužitelju i zakonske zatezne kamate tekuće od 17. veljače 2022. odnosno od trenutka podnošenja odštetnog zahtjeva prema prvotuženiku na iznos od 2.788,00 EUR-a pa do isplate. Naime, iz prvotuženikovog dopisa od 10. lipnja 2022. i 30. studenog 2022. obrazložene ponude od 11. lipnja 2025. (list 27 i 29 spisa) proizlazi da je u tom dopisu naveo kako je datum prijave štete 17. veljače 2022. Slijedom navedenog, sud smatra da je odštetni zahtjev tuženiku podnesen tog dana s obzirom na to da i sam tuženik navodi u dopisu.

37. Iz navedenih razloga valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u točki I. izreke presude.

38. Na temelju odredbe članka 154. i članka 155. ZPP-a prvotuženik i drugotuženik dužni su solidarno tužitelju kao troškove potrebne za vođenje postupka

naknaditi trošak parničnog postupka koji se sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23.; dalje: OT), Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 118/18. i 51/23.; dalje: ZSP) i vrijednosti predmeta spora odnosi na trošak sastava odštetnog zahtjeva u iznosu od 17. veljače 2022. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 32. t. 1. OT), trošak sastava prigovora na odluku o odštetnom zahtjevu od 17. studenog 2022. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 32. t. 1. OT), trošak sastava tužbe od 23. svibnja 2023. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 7. t. 1. OT), trošak sastava obrazloženog podneska od 19. listopada 2023., od 29. veljače 2024., od 3. travnja 2024. i 12. rujna 2024. u iznosu od 200,00 EUR za svaki podnesak (Tbr. 8. t. 1. OT), trošak sastava obrazloženog podneska izvan Tbr. 8. t. 1. od 20. prosinca 2024., 13. studenog 2025. i 12. ožujka 2026. u iznosu od 100,00 EUR za svaki podnesak (Tbr. 8. t. 3. OT), trošak zastupanja na ročištima održanim 6. studenog 2023., 8. svibnja 2024., 10. rujna 2024., 13. veljače 2025., 25. veljače 2026., 13. svibnja 2026. i 7. srpnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR za svako ročište (Tbr. 9. t. 1. OT), trošak PDV-a u iznosu od 775,00 EUR (Tbr. 46. OT), zatim na zatraženi trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 37,17 EUR, zatraženi trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 74,88 EUR te trošak sudskog vještačenja dlake divljači u iznosu od 100,00 EUR, trošak sudskog vještačenja dlake divljači DNK metodom u iznosu od 465,00 EUR i trošak prometno tehničkog vještačenja u iznosu od 700,00 EUR, tako da ukupan trošak tužitelja u ovom postupku iznosi 5.251,51 EUR.

39. Tužitelju nije priznat u cijelosti zatraženi trošak obrazloženih podnesaka od 20. prosinca 2024., 13. studenog 2025. i 12. ožujka 2026. jer sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife odvjetniku za sastavljanje četiri obrazložena podneska u prvostupanjskom postupku pripada nagrada kao za tužbu po Tbr. 7. toč. 1., dok sukladno Tbr. 8. t. 3 za sastavljanje obrazloženih podnesaka izvan Tbr. 8. toč. 1. odvjetniku pripada 50 % nagrade iz Tbr. 7. toč. 1., 4., 7. i 8., ali ne više od 100 bodova, tako da tužitelju za sastav obrazloženog podneska od 20. prosinca 2024., 13. studenog 2025. i 12. ožujka 2026. pripada za svaki podnesak 50,00 bodova odnosno s uračunatim PDV-om sveukupno za tri podneska 375,00 EUR.

40. Kako sudu u vrijeme pisanja presude nije poznato hoće li punomoćnik tužitelja pristupiti na ročište za objavu presude, sud tužitelju nije niti dosudio zatraženi trošak pristupa na ročište za objavu presude uvećan za PDV u ukupnom iznosu od 125,00 EUR. Ako punomoćnik tužitelja pristupi na ročište za objavu presude, sud će o tom trošku odlučiti dopunskim rješenjem.

41. Na priznate parnične troškove sukladno članku 151. stavka 3. ZPP-a tužitelju su dosuđene i zatezne kamate sukladno članku 29. stavku 2. ZOO-a i prema stopi koja se primjenjuje u ostalim odnosima.

42. S obzirom na to da prvotuženik nije uspio u postupku to je njegov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 2.250,00 EUR s pripadajućim zateznim kamatama odbijen kao neosnovan.

43. Isto tako, s obzirom na to da drugotuženik nije uspio u postupku to je njegov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 2.750,00 EUR odbijen kao neosnovan.

44. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki II. III., IV. I V. izreke presude.

U Bjelovaru 17. rujna 2026.

Sudac
Sanjana Zorinc

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana računajući od dana primitka ili objave presude na e-Oglasnoj ploči suda, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, Savska cesta 62, a putem ovog suda. Nacrt odluke izradio viši sudski savjetnik Vjekoslav Kovačević.

Broj zapisa: **9-3088d-406f0**

Kontrolni broj: **0844a-69063-ff572**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SANJANA ZORINC, L=BJELOVAR, O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.